589/00

Den 13. marts 2000 blev i sag nr. 51.010:

xxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxx xxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Klageren, der har haft familieforsikring i Codan Forsikring, påstår selskabet tilpligtet at udbetale en større erstatning efter et anmeldt dækningsberettiget indbrudstyveri.

Klageren har anmeldt, at han ved et indbrudstyveri har fået stjålet 8.000 kr. i rede penge, almindeligt privat indbo for ca. 1.300 kr. og særligt privat indbo for ca. 100.000 kr.

Klageren har på en erstatningskvittering skrevet under på, at han modtager 20.000 kr. til fuld og endelig afgørelse.

Over for nævnet har selskabet i skrivelse af 9/9 1999 bl.a. anført: "På baggrund af det foreliggende, hvor der ikke foreligger nogen dokumentation endsige en nærmere sandsynliggørelse af, at sikrede har været i besiddelse af effekter i et omfang som nævnt i skadeanmeldelsen tilbød vor taksator den 6. juli 1999 at udbetale en skønsmæssig fastsat kontanterstatning på kr. 20.000,- til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav i anledning af den anmeldte tyveriskade, hvilket klager accepterede, ... På baggrund af ovenstående fastholdes vor afgørelse i sagen, idet det principalt gøres gældende, at der mellem klager og Codan er indgået en bindende aftale om en kontanterstatning på kr. 20.000,- til fuld og endelig afgørelse af skaden, ... Subsidiært gøres det gældende, at forsikringstager ikke har afløftet sin bevisbyrde for, at der er stjålet værdier, der kan be-

rettige til en større erstatning, end den der allerede er udbetalt. Endeligt gøres det tertiært gældende, at erstatningen for særligt privat indbo maksimalt kan andrage kr. 55.200,-, jf. forsikringspolicen ..."

Klageren gør gældende, at han har krav på en større erstatning.

Af policen fremgår bl.a., at særligt privat indbo dækkes med maks. 55.200 kr.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler klageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af et fremsat erstatningskrav.

Klageren har ved sin underskrift på erstatningskvitteringen indgået en aftale om erstatningens størrelse til fuld og endelig afgørelse. Nævnet finder, at der ikke foreligger omstændigheder, der giver fornødent grundlag for at tilsidesætte denne aftale.

Allerede derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard